

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 262/22
23.3.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: др Миодрага Мајића, председника већа, Снежане Јовановић и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са вишим саветником-записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против осуђеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 тачка 1 у вези члана 33 КЗ и др., решавајући по жалби осуђеног АА изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву Кв бр. 475/21 од 11.02.2022. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду донео је дана 23.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба осуђеног АА, а пресуда Основног суда у Панчеву Кв бр. 475/21 од 11.02.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву Кв бр. 475/21 од 11.02.2022. године усвојен је захтев осуђеног АА из Панчева за изрицање јединствене казне од 24.10.2021. године, па су преиначене правноснажне пресуде и то: **1) пресуда Основног суда у Панчеву 6Спк 3/20 од 13.03.2020. године**, правноснажна дана 24.03.2020. године и **2) пресуда Основног суда у Панчеву 6К 256/18 од 29.10.2020. године**, правноснажна дана 27.01.2021. године само у погледу одлуке о казнама, тако што су узете као утврђене казне затвора и то: казна затвора у трајању од 2 године по пресуди Основног суда у Панчеву 6Спк 3/20 од 13.03.2020. године, правноснажна дана 24.03.2020. године и казна затвора у трајању од 2 године по пресуди Основног суда у Панчеву 6К 256/18 од 29.10.2020. године, правноснажна дана 27.01.2021. године, па је првостепени суд на основу одредби чланова 60 и 62 КЗ у вези члана 552 став 1 тачка 1 ЗКП и 556 ЗКП осуђеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 11 месеци у коју казну му је урачунао време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 6Спк 3/20 од 13.03.2020. године, правноснажна дана 24.03.2020. године, почев од 10.06.2020. године, па надаље, док су у осталим деловима наведене правноснажне пресуде остале непромењене.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио осуђени АА без навођења основа побијања, а према жалбеним наводима првостепена пресуда се побија због одлуке о јединственој казни затвора са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји његове жалбене наводе и изрекне му блажу јединствену казну затвора.

Апелациони јавни тужилац у Београду је писаним поднеском Ктж бр. 281/22 од 17.03.2022. године предложио да се жалба осуђеног АА одбије као неоснована и да се првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбом и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

жалба је неоснована.

Жалбом осуђеног АА побија се првостепена пресуда због одлуке о висини јединствене казне затвора, тако што истиче да је иста превисоко одмерена, да првостепени суд није у довољној мери ценио чињеницу да је у време изрицања обе пресуде био отац једног малолетног детета ББ, који је рођен ... године, а да је у међувремену постао отац још једног малолетног детета, ћерке ВВ, која је рођена ... године. У жалби надаље указује да његова супруга има здравствене проблеме и да због свега наведеног јединствена казна затвора која му је изречна у трајању од 3 године и 11 месеци је превисоко одмерена, па стога предлаже да Апелациони суд у Београду усвоји његове жалбене наводе и изрекне му блажу јединствену казну затвора.

Насупрот изнетим жалбеним наводима осуђеног АА по оцени Апелационог суда у Београду као другостепеног правилна је одлука првостепеног суда којом је усвојен захтев осуђеног АА из Панчева од 24.10.2020. године за изрицање јединствене казне, па су преинечене правноснажне пресуде, а све на начин како је то ближе наведено у изреци побијане пресуде и окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 11 месеци у коју казну му је урачунато време проведено на издржавању казне затвора.

Првостепени суд је приликом одлучивања у овој кривично-правној ствари имао у виду да су у конкретном случају осуђеном АА пресудама и то Основног суда у Панчеву 6Спк 3/20 од 13.03.2020. године, правноснажна дана 24.03.2020. године и Основног суда у Панчеву 6К 256/18 од 29.10.2020. године, правноснажна дана 27.01.2021. године изречене две казне затвора, при чему нису примењене одредбе из члана 60 и 62 КЗ о одмеравању јединствене казне за дела у стицају, па је веће првостепеног суда правилно закључило да су се стекли сви услови да се осуђеном изрекне јединствена казна затвора у складу са наведеним законским одредбама.

Према стању у списима осуђени АА је кривично дело за које му је суђено у предмету Основног суда у Панчеву 6К 256/18 извршио дана 03.09.2017. године, а пре него што је ступио на издржавање казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 6Спк 3/20 од 13.03.2020. године, правоснажна дана 24.03.2020. године као ранијој осуди (по извештају Одељења за извршење кривичних санкција Основног суда у Панчеву ИК 125/20 и ИК 32/21 од 27.10.2021. године на издржавање казне затвора у трајању од 2 године по пресуди 6Спк 3/20 од 13.3.2020. године осуђени је ступио дана 10.06.2020. године), а коју околност првостепени суд у каснијем поступку није знао.

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд приликом одмеравања јединствене казне затвора коју ће изрећи окривљеном АА имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је узимајући у обзир све како олакшавајуће, тако и отежавајуће околности, које су већ као правилне утврђене по напред наведеним правоснажним пресудама и то од олакшавајућих да је отац малолетног детета, да је у питању лице млађе животне доби, да је у целости признао извршење кривичних дела, а од отежавајућих околности да је осуђиван за истоврсна кривична дела, ценећи при томе и степен кривице, правилно осуђеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 11 месецу у коју казну му је у смислу одредбе 63 КЗ урачунао време проведено на издржавању казне затвора, како је то ближе наведено у изреци побијане пресуде, правилно налазећи и по оцени Апелационог суда у Београду као другостепеног, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног да ће се јединственом казном затвора на коју је окривљени осуђен у потпуности остварити сврха казњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док се супротни жалбени наводи осуђеног АА којима се предлаже изрицање блаже јединствене казне затвора оцењују као неосновани из већ напред наведених разлога.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као изреци пресуде на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Виши саветник-записничар
Тања Славковић, с.р.

Председник већа-судија
др Миодраг Мајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић